

In kadar pride dan za nas,
vasujemo kot mladi,
poljubčke višču krademo,
politiki v ~~je~~ nasladi.

In to je misel zadnja še,
da je lepo na sveti:
Sladko lagati vsenavskriž,
pod krinko pa — živeti.

Kdo se Albrecht drží je dekadence
—♦— → po svou prid.

A. Debeljak ;

U snegu.

Sren, volčji mraz. Korak opolzli škriplje,
ne škrta-li z zobovi zima-zver?
ne srečaš bitja živega nikjer,
v meglicah ivje z drevja se osiplje.

Povsod le biser, demant in dragúlj,
a tu — rubin, krvava lisa klije,
okrog peščica puha še se vije;
kdo ve, kod ziblje ropar se kragulji?

Pretresel me je v dušo grizki mraz.
Mežé ta hip uzrem Ujedo gladno:
dolžnost, družabnost in obzir neštet.

Mežé zapazim jasno v isti čas
poletov prostih Sinjo ptičko jadno —
in raste, veča se rdeča sled.

